

عنوان مقاله:

ارائه مدل اولویت بندی معابر شهری جهت طرح های آرام سازی ترافیک (مطالعه موردی: منطقه 4 شهرداری تهران)

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمود صفارزاده - استاد دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه تربیت مدرس

دنیا بقایی اسدآبادی - کارشناس ارشد مهندسی عمران، برنامه ریزی حمل و نقل و ترافیک

احسان زمانیان - کارشناس ارشد مهندسی عمران، برنامه ریزی حمل و نقل و ترافیک

خلاصه مقاله:

بررسی روش های مختلف آرام سازی معابر نشان می دهد، ارائه طرحی کارآمد با هدف اولویت بندی اجرای آن به واسطه گستردگی شاخص های موجود، عموماً مسأله پیچیده ای است که ضمن اثرگذار بر نقش اجتماعی معبر، تأثیر بسزایی بر ایمنی تردد وسایل نقلیه خواهد داشت. با این وجود تاکنون موضوع ایمنی عبور و مرور عابرین پیاده که با توجه به گسترش شهرها بیشترین سهم را در تردهایشهری به خود اختصاص داده و البته جایگاه اساسی در الگوی اجتماعی معبر دارند، کمتر مورد توجه برنامه ریزان شهری قرار گرفته است. به عبارتی دیگر در بینش تصمیم گیران شهری، فضای معابر عمدتاً با رویکرد وسیله محور طراحی و مورد بهره برداری قرار گرفته است. بر این اساس مقاله حاضر کوشش است در جهت شناسایی، تحلیل و ارزیابی نقاط ضعف و قوت روش های موجود آرام سازی معابر (باتکیه بر استاندارد ملی ایران به شماره 14237) تا با لحاظ نمودن تأثیر و تأثر متقابل و وجود همپیوندی میان شاخص ها و معیارها در ابعاد مختلف این حوزه، الگوی مناسبی برای اولویت بندی معابر شهری جهت طرح های آرام سازی ترافیک تدوین نماید. در این راستا مدل مورد مطالعه با استفاده از نتایج آن در یک شبکه واقعی مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

آرام سازی ترافیک، ایمن سازی تردد، طراحی معبر ایمن، استاندارد ملی شماره 14237 ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/419464>

